

ZPÍVALI BOHU CHVALOZPĚVY

Po své první misijní cestě se Pavel při pobytu v Antiochii setkává s prožidovsky orientovanými křesťany, kteří tvrdě obhajují dodržování Mojžíšova zákona v otázce obřízky a staví ji jako podmínku spásy. Pavel a Barnabáš, kteří byli svědky přijetí víry a rozvoje křesťanských obcí u pohanů, se s nimi dostali do sporu. Ten obec řeší vysláním obou k apoštolům do Jeruzaléma. Tzv. Jeruzalémský koncil je přelomová událost v dějinách církve. Apoštolové se tu rozhodli pro změnu mocí Krista v situaci, která za pozemského Ježíše nikdy nenastala. Centrem koncilu je zřejmě Pavlova zpráva o misijním působení mezi pohany, svou roli sehrává i přítomnost Tita, neobřezaného pohanokřesťana, a jeho svědectví. Výsledek je pro Pavla a jeho misii povzbuzující. Je a bude zachována koinonia s pohanokřesťanskými obcemi. Nyní je otevřená cesta pro svobodné a účinné kázání evangelia až na konec země. Ve skutečnosti však povede ven z židovství. Ačkoli se Spasitel pohanů narodil jako Žid pod Zákonem, křesťanství bude mít brzy podobu nežidovského náboženství.

O svém rozhodnutí posílají apoštolové do Antiochie dopis. Křesťanům z pohanství jsou v něm dány základní předpisy, které již museli dodržovat cizinci žijící mezi Izraelci. (srov. Lv 17–18) Apoštolové také zdůrazňují, že rozhodnutí nepovažují za své, ale že se jedná o dílo Ducha svatého.

Krátce po sněmu Pavel začíná druhou cestu. V letech 50 - 52(3) rozšiřuje svou misi do Evropy. Ve skutečnosti však Lukáš ve Sk popisuje jeden velký blok

Pavlova misijního působení, který zahrnuje podle našeho počítání i cestu následující.

Nejprve se Pavel vrací do jihovýchodní Malé Asie, kde už existují křesťanské komunity. Za nového průvodce si místo Jana Marka, který společně s Barnabášem odjíždí na Kypr, zvolil Silase. (srov. Sk 15, 37-40) V Lystře se připojuje Timotej a vydávají se na sever do Frýgie, Galácie a Makedonie.

První větší zastávka je ve Filipech. *Je to přední město v té makedonské oblasti a římská osada.* (Sk 16,12)

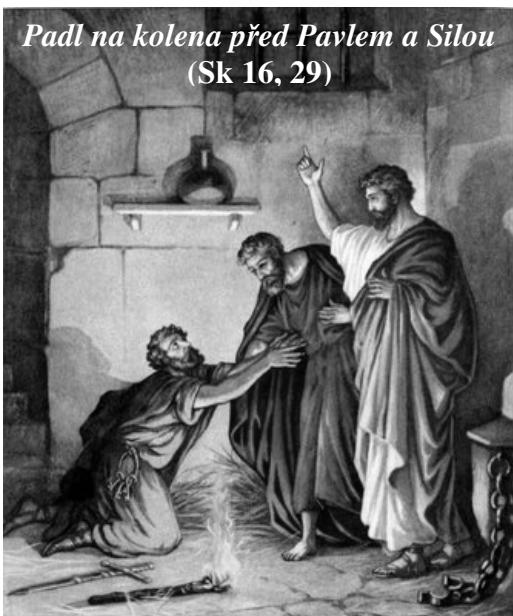
Jsme svědky toho, jak Pán působí, když mu člověk skutečně otevře srdce. (srov. Sk 16, 13-15) Pavel také naplno vstupuje do rozmanitého světa řeckých mýtů a pověr.

Filippi - bazilika

Potkala nás jedna služka,(její) věštění vynášelo jejím pánům značný zisk. „Tito lidé jsou služebníci nejvyššího Boha a zvěstují vám, jak dojít spásy.“ (Sk 16, 16) Udělala snad

něco špatně, že proti ní Pavel zasáhnul? A zasahuje Pavel skutečně proti ní? Také my mějme na paměti, že, když se snažíme bránit proti pověrám (třeba vůči křesťanství), máme zasáhnout pověry, ne člověka. Tím můžeme osvobodit. Zdá se, že osvobozením ženy, která přestala svým majitelům vydělávat, ohrožuje Pavel zavedený pořádek, a proto musí být on i Sila náležitě potrestáni. (srov. Sk 16, 19-24)

Padl na kolena před Pavlem a Silou
(Sk 16, 29)

Žaloby však nerozlišují mezi židy a křesťany. Jsou namířeny proti židovskému náboženskému myšlení a praxi, kterou židé sice směli v Římské říši dodržovat, ale měli zakázáno přitahovat do svých řad Římány. Z tohoto pohledu byla i křesťanská misie nezákonná. *Když jim vysázeli hodně ran, dali je zavřít do vězení.* (Sk 16, 23) A Pavel i Sila? Spoléhají na Boha a místo nářků zpívali Bohu chvalozpěvy. (Sk 16, 25)

Bůh vyslyšel volání a vysvobodil vězně z pout. Těch je zbaven i žalárník, který poznává Boha a nechává se s celým domem pokřtít. (srov. Sk 16,30-34) Je tak vytvořen základ pro vznik další církevní obce.

Petr Mecl